

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **J. Č.**, zastoupeného JUDr. Vladislavou Rapantovou, advokátkou se sídlem v Olomouci, Dukelská 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, za účasti ČEZ Distribuce, a.s., se sídlem v Děčíně 4, Teplická 874/8, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7.8.2012 č.j. KUOK 68079/2012, ve věci rozhodnutí o umístění stavby,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7.8.2012 č.j. KUOK 68079/2012, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 19.4.2012 č.j. SMOL/060470/2012/OS/US/Obr, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby „Hněvotín PZ,

nové vedení 110 kW“ na pozemcích v k.ú. Holice u Olomouce, Nemilany, Slavonín, Kožušany, Vsisko a Velký Týnec.

V podané žalobě žalobce namítl, že je výlučným vlastníkem pozemku parc. č. X v k.ú. Holice u Olomouce dotčeného umísťovanou stavbou a v územním řízení se stavbou pozemku vyslovil nesouhlas, když tato by citelně zasáhla do jeho práv a pozemek by se znehodnotil. Jelikož žadatel neprokázal vlastnické ani jiné právo k předmětnému pozemku, má žalobce za to, že nebyly splněny podmínky pro vydání územního rozhodnutí. Odvolací orgán dospěl k závěru, že žadatel nemusel v územním řízení prokazovat vlastnické právo k pozemkům, jelikož tyto lze pro předmětnou stavbu vyvlastnit, což odůvodnil ust. § 170 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon). Dále žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na ust. § 25 odst. 3 a 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v platném znění (dále jen energetický zákon), podle nichž má provozovatel distribuční soustavy v souladu se zvláštním právním předpisem právo zřizovat a provozovat na nemovitostech zařízení distribuční soustavy a provozovatel přenosové soustavy je povinen zřídit věčné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti pro účely zřízení a provozování přenosové soustavy, a to smluvně s vlastníkem nemovitosti. Žalobce zdůraznil, že k dohodě s ním jako vlastníkem nemovitosti nedošlo a pokud by mělo vzniknout věčné břemeno na jeho nemovitosti, muselo by proběhnout vyvlastňovací řízení podle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), v platném znění (dále jen zákon o vyvlastnění). Žalobce má za to, že postupem žalovaného mu byla odňata jeho práva být účastníkem řízení o vyvlastnění pozemku. Podle žalobce nemůže obstát argument žalovaného, že žadatel nemusel v územním řízení prokazovat vlastnické právo k pozemkům dotčeným stavbou ani předkládat souhlasy vlastníků těchto pozemků. Žalovaný v napadeném rozhodnutí předjímá výsledek vyvlastňovacího řízení bez toho, že by takové řízení bylo zahájeno.

Žalovaný ve vyjádření uvedl shodnou argumentaci jako v napadeném rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 25.7.2011 podal žadatel ČEZ Distribuce a.s. u Magistrátu města Olomouce, jakožto správního orgánu I. stupně (dále jen správní orgán I. stupně) žádost o umístění stavby „Hněvotín PZ – nové vedení 2x 110 kW“ na pozemcích v k.ú. Holice u Olomouce, Nemilany, Slavonín, Kožušany, Vsisko a Velký Týnec.

Opatřením ze dne 5.9.2011 oznámil správní orgán I. stupně zahájení územního řízení ve věci umístění uvedené stavby veřejnou vyhláškou a současně nařídil veřejné ústní jednání na 13.10.2011. Dle protokolu z ústního jednání bylo v průběhu řízení zjištěno, že trasa navrhované stavby není zcela v souladu s územním plánem obce Velký Týnec, a proto bylo dohodnuto, že žadatel doloží novou projektovou dokumentaci. Po provedeném doplnění správní orgán I. stupně opatřením ze dne 2.2.2012 vyrozuměl o změně rozsahu záměru žadatele a současně nařídil veřejné ústní projednání na den 13.3.2012. Dne 19.4.2012 pod č.j. SMOI/USO/77/1583/2011/Ob vydal správní orgán I. stupně územní rozhodnutí, a to veřejnou vyhláškou. Dne 11.5.2012 podal proti územnímu rozhodnutí žalobce odvolání, v němž namítl, že nejsou splněny podmínky pro vydání územního rozhodnutí, když žadatel v rozporu s ust. § 86 odst. 2 stavebního zákona neprokázal vlastnické ani jiné právo k pozemkům, na nichž má být stavba postavena. Žalobce uvedl, že jako výlučný vlastník pozemku parc. č. X v k.ú. Holice u Olomouce dotčeného stavbou zásadně se stavbou nesouhlasí, nikdy s ním nikdo o podmínkách stavby nejednal, stavba by zasáhla do jeho vlastnických práv a pozemek by se znehodnotil. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 86 odst. 2 písm. a) věta před středníkem stavebního zákona k žádosti o vydání územního rozhodnutí žadatel připojí doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo smlouvu nebo doklad o právu provést stavbu nebo opatření k pozemkům nebo stavbám, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn.

Podle ust. § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona práva k pozemkům a stavbám, potřebná pro uskutečnění staveb nebo jiných veřejně prospěšných opatření podle tohoto zákona, lze odejmout nebo omezit, jsou-li vymezeny ve vydané územně plánovací dokumentaci a jde-li o veřejně prospěšnou stavbu dopravní a technické infrastruktury, včetně plochy nezbytné k zajištění její výstavby a řádného užívání pro stanovený účel.

Podle ust. § 25 odst. 3 písm. a) energetického zákona provozovatel distribuční soustavy má právo zřizovat a provozovat vlastní telekomunikační síť k řízení, měření, zabezpečování a automatizaci provozu distribuční soustavy a k přenosu informací pro činnost výpočetní techniky a informačních systémů.

Podle ust. § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona provozovatel distribuční soustavy má právo v souladu se zvláštním právním předpisem (stavební zákon – poznámka soudu) zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy, přetínat tyto nemovitosti vodiči a umisťovat v nich vedení.

Podle ust. § 25 odst. 4 energetického zákona provozovatel distribuční soustavy je povinen zřídit věčné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti nebo její části pro účely

uvedené v odst. 3 písm. e), a to smluvně s vlastníkem nemovitosti; v případě, že vlastník není znám nebo určen nebo proto, že je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný nebo nedošlo k dohodě s ním a jsou-li dány podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě podle zvláštního právního předpisu (zákon o vyvlastnění – poznámka soudu), vydá příslušný vyvlastňovací úřad na návrh příslušného provozovatele distribuční soustavy rozhodnutí o zřízení věcného břemene umožňujícího využití této nemovitosti nebo její části.

Podle ust. § 18 odst. 3 písm. b) zákona o vyvlastnění k žádosti vyvlastnitel připojí územní rozhodnutí, vyžaduje-li jeho vydání pro daný účel vyvlastnění zvláštní právní předpis (stavební zákon – poznámka soudu) a není-li stavební úřad, který je vydal, současně vyvlastňovacím úřadem.

Žalobní bod, že nebyly žadatelem splněny předpoklady ust. § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona k vydání územního rozhodnutí, když nepředložil doklad o právu provést stavbu na pozemku žalobce, krajský soud důvodným neshledal. Obsahem správního spisu má prokázané, že žadatelem o vydání územního rozhodnutí byla společnost ČEZ Distribuce a.s., jež má statut provozovatele distribuční soustavy ve smyslu ust. § 25 energetického zákona a jako takové jí svědčí právo zřizovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy vyplývající přímo ze zákona, a to z ust. § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona. Jelikož toto právo je vymezeno přímo zákonem, nemá povinnost ve smyslu ust. § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona předkládat k žádosti o územní rozhodnutí doklad o právu provést stavbu na konkrétních pozemcích.

Z napadeného rozhodnutí, jakož i z obsahu správního spisu je zřejmé, že umísťovaná stavba je vymezena v územně plánovací dokumentaci jako stavba technické infrastruktury ve smyslu ust. § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, což žalobce také nijak nezpochybnil. Dle tohoto ustanovení práva k pozemkům a stavbám potřebná pro uskutečnění takových veřejně prospěšných staveb lze odejmout nebo omezit právě za splnění té podmínky, že jsou vymezeny v dané územně plánovací dokumentaci. V souladu s touto právní úpravou je také ust. § 25 odst. 4 energetického zákona ukládající provozovateli distribučního zařízení povinnost za určitých zde určených podmínek zřídit věcné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti za účelem zřízení a provozování zařízení přenosové soustavy.

Další žalobní bod, v němž žalobce namítl, že napadeným rozhodnutím žalovaného mu bylo odňato právo být účastníkem řízení o vyvlastnění pozemku podle zákona o vyvlastnění, krajský soud rovněž důvodným neshledal. Z ust. § 18 zákona o vyvlastnění upravujícího zahájení vyvlastňovacího řízení vyplývá, že žádosti o zahájení vyvlastňovacího řízení musí předcházet územní rozhodnutí, vyžaduje-li jeho vydání stavební zákon (§ 18 odst. 3 písm. b) zákona o vyvlastnění). Teprve subjekt, který je držitelem pravomocného územního rozhodnutí, je ve smyslu uvedené právní úpravy oprávněn podat žádost o zahájení vyvlastňovacího řízení. Z uvedené právní úpravy plyne jednoznačná časová posloupnost

jednotlivých druhů řízení, kdy nejprve musí být pravomocně rozhodnuto o umístění stavby, poté může být zahájeno vyvlastňovací řízení a teprve po jeho pravomocném ukončení může být přistoupeno k povolení vlastní stavby, tedy vydání stavebního povolení. Žalobcův názor, že prvotní by mělo být řízení vyvlastňovací, je tedy v rozporu s platnou právní úpravou a vydáním napadeného rozhodnutí žalovaný nijak nezkrátil žalobcova práva, co by účastníka možného vyvlastňovacího řízení, které může být vyvoláno až poté, kdy je pravomocně ukončeno řízení o umístění stavby.

Jelikož krajský soud neshledal žalobu důvodnou, podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v této věci nevznikly.

Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil a dále na návrh z důvodů zvláštního zřetele hodných. Podle obsahu soudního spisu v posuzované věci žádná taková skutečnost nenastala.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 5. června 2014

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu